

Museer säljer konst mest hela tiden

KRÖNIKAN

Jeff
Werner

kultur@gp.se

Den 8 maj kommer Christie's i New York att sälja ett av Cindy Shermans mest välkända verk, *Untitled #96* från Centerfold-serien 1981. Det borde vara en dröm för varje konstmuseum att äga, om det inte vore för prislappen. Fotot, där Cindy Sherman ligger på golvet med en hopknycklad tidningssida i handen, gjordes i en upplaga om tio. Senast ett av dessa auktionerades ut, vilket var i fjol, gick det för 3,9 miljoner dollar.

Det som också väcker uppmärksamhet är att det är ett konstmuseum som säljer. Akron Art Museum i Ohio gör det inte för att täcka ekonomiska hål i verksamheten. Pengarna ska oavkortat användas till att köpa ny konst. Syftet är att ytterligare förfina samlingarna, som redan innehåller verk av bland andra Chuck Close, Philip Guston, Frank Stella, Kiki Smith och Yinka Shonibare. Och faktiskt ytterligare ett viktigt verk av Cindy Sherman från samma serie, *Untitled #93 (Black Sheets)*. Museet har ett lång dokumenterat samarbete med Sherman och organiserade hennes första stora museiutställning 1984. Inte heller museets arkitektoniska inramning skäms för sig. För fem år sedan fick museet en tillbyggnad signerad Coop Himmelblau.

DET ÄR ALLTSÅ en stor skillnad mellan denna försäljning och de som med viss regelbundenhet föreslagits i Göteborg. Akron Art Museum säljer på eget bevåg

Också i Europa och Sverige händer det att museer gör sig av med objekt de inte vill ha eller inte behöver

för att bli ett ännu bättre museum. I Göteborg har det väckts förslag om avyttringar för att få loss pengar till annat. Som 1972 när det socialdemokratiska kommunalrådet Sören Mannheimer ville att Göteborg skulle sälja Rembrandts *Riddaren med falken* och använda pengarna till kultur i förorten. Eller musei-

direktör Bo I Johnsons sondering 1991 för att kränga Picassos *Akrobatfamilj*. Senast 2010 föreslog tjänstemän på kulturförvaltningen att museerna skulle avyttra föremål inför stadens 400-årsjubileum.

MUSEIFÖRSÄLJNINGAR VÄCKER DEBATT men sanningen är att de sker hela tiden. Enligt uppgift för hundratals miljoner dollar årligen enbart på auktionshuset i New York. Också i Europa och Sverige händer det att museer gör sig av med objekt de inte vill ha eller inte behöver.

Men varför kan inte museer få bete sig som andra seriösa samlare och bättra på sina samlingar? En invändning är att museernas uppgift inte enbart är att visa det bästa utan även att förvalta en historia. En historia som också handlar om vilken konst som har ansetts bra i det förgångna. Den gamla sanningen att de enda ovärderliga konstföremålen finns på museer – därför att de där har ryckts undan från marknaden – har hur som helst blivit en sanning med modifikation.

Jeff Werner är professor i konstvetenskap. Han tycker att även dålig konst förtjänar en plats i historien.